

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 12 marca 2014 r.

BMzk-070- 166 / 10603/14/MK

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 14.03.14.

nr 1022 podpis. Borusewicz

P. J. Gidarenko
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 14.03.14. Zaf. *UJ*
nr. 1561 podpis. *UJ*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

Odpowiadając na oświadczenie senatora Stanisława Jurcewicza, przekazane pismem z dnia 4 lutego br. przez panią Marię Pańczyk-Pozdziej, Wicemarszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, znak: BPS/043-48-2053/14, w sprawie funkcjonowania systemu zwrotnego opakowań wielokrotnego użytku, w załączeniu przekazuję stosowne wyjaśnienia.

Z poważaniem,

z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Janusz Ostapik

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM

**Odpowiedź na oświadczenie senatora Stanisława Jurcewicza,
przekazane pismem, znak: BPS/043-48-2053/14.**

Nawiązując do oświadczenia senatora Stanisława Jurcewicza z dnia 30 stycznia br. w sprawie funkcjonowania systemu zwrotnego opakowań wielokrotnego użytku, uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2012 poz. 391, z późn. zm.) zobowiązuje gminy do tworzenia systemu selektywnego odbierania odpadów komunalnych. Gminy w uchwalanych *regulaminach utrzymania czystości i porządku w gminach* ustanawiają zasady selektywnego gromadzenia przez mieszkańców odpadów komunalnych, w ramach których bardzo często odpady opakowaniowe ze szkła powinny być gromadzone oddzielnie (przykładem jest np. Warszawa).

Właściwe zasady gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi reguluje w prawie polskim ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (Dz. U. poz. 888), która weszła w życie z początkiem tego roku.

Przepisy powyższej ustawy nie przewidują obowiązku tworzenia systemu zwrotu na opakowania wielokrotnego użytku. Wynika to z faktu, iż na etapie prac nad projektem ww. ustawy pomysł ten nie uzyskał aprobaty ze strony przedsiębiorców. Było to spowodowane m.in. rozbieżnymi interesami wprowadzających produkty w opakowaniach a firmami zajmującymi się recyklingiem opakowań, a także możliwym sposobem finansowania takiego systemu.

Jak pokazuje przykład Niemiec, utworzenie w tym kraju funkcjonującego od 2006 r. obowiązkowego jednolitego systemu kaucyjnego kosztowało aż 800 mln euro, a jego utrzymanie i administrowanie pociąga za sobą corocznie wydatki w wysokości ok. 700 mln euro.

Należy również zauważyć, że wprowadzenie obowiązkowego systemu kaucji może tworzyć bariery dla wolnego przepływu towarów wewnątrz UE, przed czym przestrzegała już Komisja Europejska w komunikacie z dnia 9 maja 2009 r. – *Opakowania na napoje, systemu kaucji i swobodny przepływ towarów* (2009/C 107/01).

Jednakże przepisy ustawy *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* nie zabraniają tworzenia systemu zwrotnego na jakiegokolwiek rodzaju opakowań.

W art. 26 ww. ustawy przewidziano więc możliwość zawierania przez Ministra Środowiska porozumień z:

- 1) przedsiębiorcami wprowadzającymi produkty w opakowaniach w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych lub
- 2) przedsiębiorcami wprowadzającymi produkty w opakowaniach jednostkowych wielokrotnego użytku w zakresie utworzenia i utrzymania systemu obrotu opakowaniami jednostkowymi wielokrotnego użytku.

Powyższe porozumienia miałyby określać cele, terminy realizacji oraz sposób finansowania (w tym finansowania odbierania opakowań w jednostkach handlu detalicznego) tych porozumień.

Zatem przedsiębiorcy mogą tworzyć takie systemy we własnym zakresie lub we współpracy z innymi podmiotami działającymi na tym rynku, biorąc na siebie koszty funkcjonowania takich systemów.

W chwili obecnej jedna z branż działających na rynku polskim, nieoficjalnie wyraża wstępną wolę zawarcia porozumienia w zakresie utworzenia systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku w postaci szklanych butelek. Jednak projekt tego porozumienia jest w fazie wstępnej i wymaga podjęcia dalszych działań ze strony branży, a także przedstawienia Ministrowi Środowiska konkretnych rozwiązań w zakresie funkcjonowania przedmiotowego systemu. Na obecnym etapie trudno jest więc określić termin wejścia w życie tego porozumienia.

z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
Janusz Ostapiuk